Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

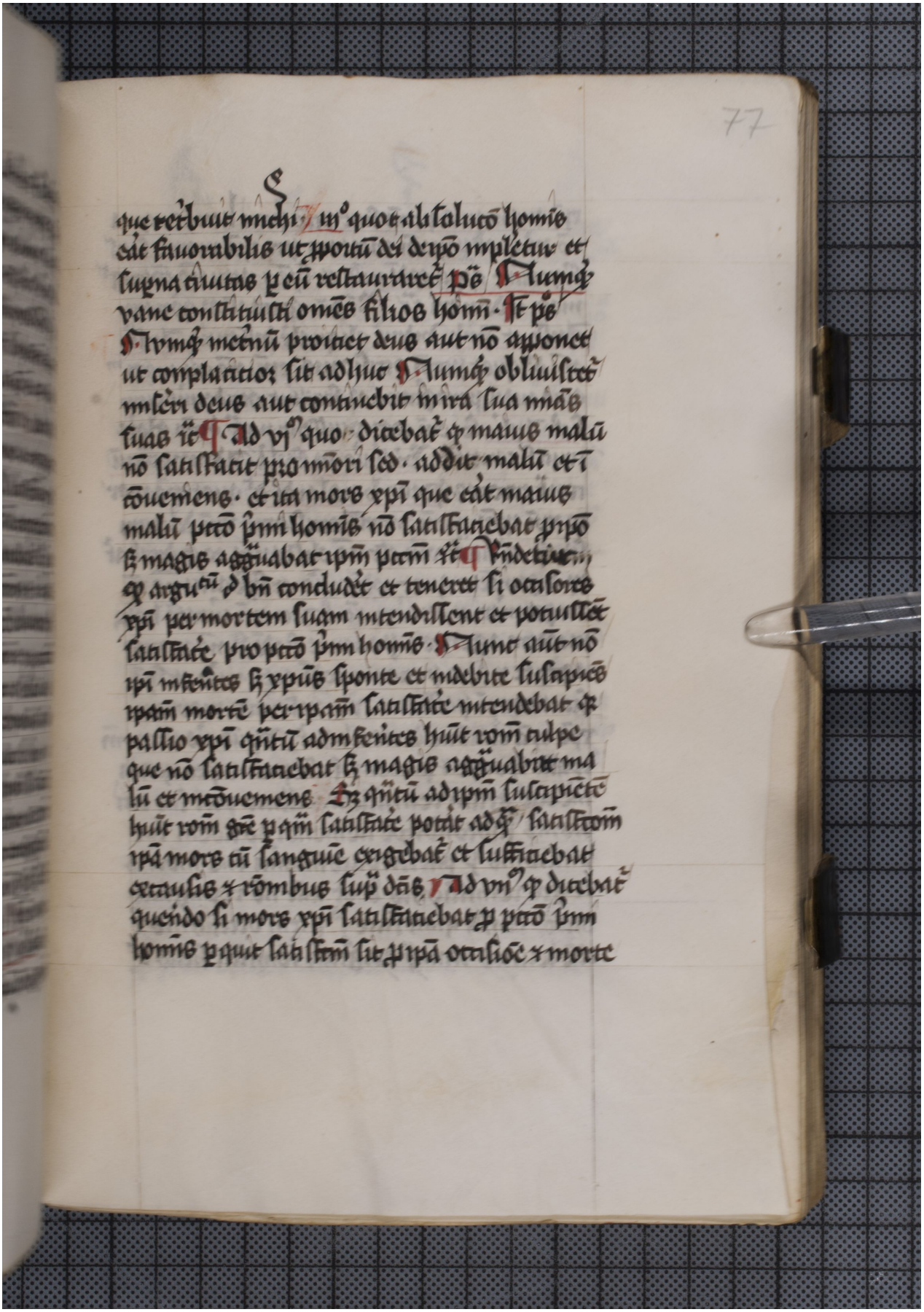

77

§

que retribuit michi. iij° quod ab solucō homis
cāt fauorabilis ut ꝓuoū dei de ipō impletur et
supna ciuitas p eū restaurare pōs. Numq
vanc constituisti omēs filios homī. Et pōs
Iumq metnū proiect deus aut nō apponet
ut complacitior sit adhuc. Numq obliuiscet
misēri deus aut continebit in ira sua miās
suas ie. Ad vj° quod dicebat q maius malū
nō satisfacit pro minori sed addit malū et
cōuenens. et ita mors xpī que cāt maius
malū peccō pmi homis nō satisfaciebat pro
ꝗ magis aggrauabat ipm pcm ꝛc. Indetur
q argu cū d bn concludit et teneret si ocisores
xpī per mortem suam intendissent et potuisset
satisfacere pro pcō pmi homis. Nunc aut nō
ipī intentes ꝗ xpūs sponte et indebite sustinuit
ipam mortē per ipam satisfacere intendebat q
passio xpī qntū ad intentō huīt rōm culpe
que nō satisfaciebat ꝗ magis aggrauabat ma
lū et meduenens. Tz qntū ad ipm sustinuit
huīt rōm grē p qm satisfacere potuit ad q satisfōm
ipa mors eī sanguīs exigebat et sufficiebat
centuplis x rōmbus sup dās. Ad vn° q dicebat
queēdo si mors xpī satisfaciebat p pcō pmi
homis p quit satisfōm sit p ipa ocisiōe x morte